

Til Gymnastikopvisningen, 14. Marts 1937.

Da Snevejret frisk i Erindingen staar,
Da tilgiv jeg begynder dermed.
Sikken et vejr da vi Aften naar
Men vi maa jo afsted.

Fra Sallinge møder de Piger friske i Sind,
Men der var skam ingen til at lukke dem ind .

Marie er dog ellers saadan nogenlunde temlig tildels præsis,
Denne Gang vi dog undskylder dig grundet på Sne og Is,
Kun vil vi ha ´lov til at sige Sallinge pigerne tak
Fordi de ikke som de fleste andre slog sig til Ro, med at slaa bak.

Hvem er det der beder om Ordet Folkedansens Kaffebord.
Aa, det er Bonde og Maleren, ja i forbereder jer en Uge mere, saa kan i føre ord.

Ja, se Maleren til Boksning er glimrende i Form
Han sigter paa Hermod, men for at ramme,
Behøver han nu heller ikke at være saadan hel enorm.

En Kaffetaar med Klaverakkompagnement
Troede jeg ikke fristede frem for en rigtig Gymnastikomgang;
Men det er jo ogsaa trist at gaa hjem alene,
Især for Nete den Aften hun følte sig ene.

Svend Holm er vel nok særlig ekstra god
Han tar sig et Rundsving mer eller to,
Derfor skal han ha ´vort Kompliment,
Da han jo er lidt af en Kvartalsabonent.

Hund! Er vel nok dejlig at have med til Gymnastik,
Stakkels Else! Hun kunde ikke engang faa den til at gik,
For Else gik, da Hunden gik og der paa
Fik vi Afslutning paa den Hundegymnastik.

Egon og Andreas de herlige to
Mødte en Aften i Laksesco,
De var dog ikke tænkt til brug i disse herlige Sale;
Men hen til Ringe, ja af hvem mon det var de lod sig hale.

Næ! Taktik har i hørt det engang
Marie hun gav mig sandelig Kompliment;
Men jeg kom vel også nok fint over Snoren denne gang,
Ja det er bare et Udbrud jeg har hørt af
Inger Jørgensen saadan en enlig enkelt gang.

Ekspert i Gymnastikbedømmelse søges!
En med samme nøkker som Svend Bødker
Vil blive foretrukket, da Bedømmelsen helst
Skal foregaa før Døren til Pigernes Gymnastik bliver oplukket.

Ester Boesen er saa overbeskeden
Hun vil allerhelst staa helt nede forneden,
Det er da vel ikke fordi, at kakkelovnen der er mere varm,
Næ ´ vis os dog, at der er Vilje, trods kulde i den danske Kvindes Arm.

Hvor er det morsomt, naar der er Fremgang at spore,
Se nu engang hvad Peder han ka ´ gjore,
Han tidligere ej over Bukken kunde springe,
Og nu da kommer han som paa skjulte vinger.

Kirstine begynder med høje Toner
Hvorfor dog derop i de kvindelige Regioner
Du risikere jo aldrig at komme ned igen
Hold dig til Kammertonen min Ven.

Hvor er det dog dejlig med Røgkupe
Folkedanslederen en Aften vi ikke engang kunde se,
Heldigvis fik hun da ogsaa Røg i Halsen,
Og fri var vi, for det sædvanlige Vers af Valsen.

Vi er ellers stolte over vort Bestyrelsesmedlem
Ernst Andersen han er en af dem,
der trofast hver evige Gang giver Møde,
af bare Gymnastik hans Hjerte sikkert maa gløde.

Carl Carlsen han er nu helt fuldstændig omvendt
for tidligere vi heller ikke af ham var overrendt,
At være Bestyrelsesmedlem er sikkert ogsaa et anstrengende Hverv;
Men Rasmus Hansen maa jo "ha" gjort ham mere djærv.

Pigerne vil gerne have en Aften for sig selv;
Men Verner opfare som brusende Elv;
"Til halv ni det hele skal være forbi".
Ja sikken Respekt Verner, naar dog de ved,
Du Uret tilbage stiller
Hvem skulde dog ogsaa tro, at du saadan ved Klokkestrengen piller.

Men hvordan er det dog, at det gaar til med dine egne.
De er jo klædt paa, som til Nordpol de skulde gaa,
Ja tænk Pigerne ser Alvar og Rasmussen i Underbukser staa.
Ak! Sikke sikke syn de saa;
Men hvor var de ellers nydelig klædt paa.

Mit Program har hermed været
Alle at more, ingen at drille
I modsat Fald havde jeg nemlig tiet stille.

Venlig Hilsen
Til Hævn
F. M. H.E. V.Æ. L.H.